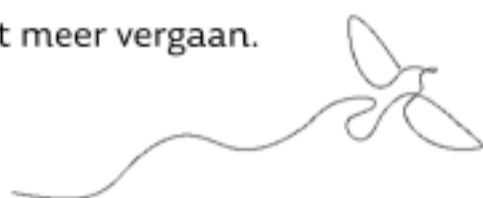

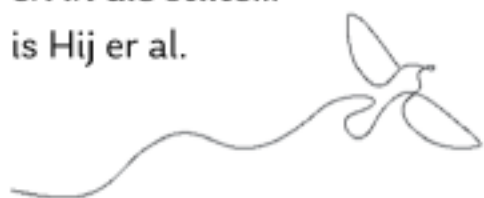
Zijn licht breekt door

Ik hoor je nog, je adem dichtbij,
je handen waar ze nooit mogen zijn.
Mijn stem schreeuwt, mijn hart breekt,
maar jij gaat door, mijn pijn negerend.
De vloer zo koud, mijn lichaam bevroren,
gevangen, zonder uitweg, zonder licht.
Jij spreekt met mooie woorden,
maar je daden zijn slechter gericht.
Je sluit de deuren, houdt mij klein,
ik durf geen 'nee' meer te zeggen,
afhankelijk van jouw leugens.
Je noemt mij een leugenaar,
maar de waarheid zal blijven staan.
God zag alles, Hij herstelt,
en mijn stem zal nooit meer vergaan.

In de stilte vond ik U

Ik roep tot God,
maar de hemel lijkt gesloten.
Ik bid tot God,
maar ik krijg geen antwoord.
Ik smeeek, ik schreeuw,
de leegte blijft hetzelfde.
Tot ik stil word,
en in die stilte...
is Hij er al.

De roep

Jij blokkeert de trap,
alsof je weet dat ik ga vluchten.
Jij hebt jezelf tot winnaar gemaakt,
en mijn paniek betekent niets.
Ik kijk uit het kleine raampje
in de kerktoren, zo stil.
Ik hoop, bid, smeeke:
Heer, zie mij.
Heer, red mij.
Stuur iemand.
Laat mij niet alleen.
Maar niemand kijkt omhoog.
Niemand weet waar ik ben.
Niemand hoort mijn stille gebed.
Niemand, behalve U.

